

Mál nr. 69/2014**M
og
vátryggingafélagið X v/ kaskótryggingar bifreiðar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna tjóns á bifreið eftir að henni var ekið á ljósastaur.****Gögn.**

32. Málskot, móttækið 28.2.2014, ásamt fylgigögnum.

33. Bréf X, dags 31.2.2014 (svo), ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Um kl. 3.10 aðfaranótt laugardagsins 18.11.2011 var lögreglunni á Eskifirði tilkynnt að bifreiðinni A hafi verið ekið á ljósastaur á Strandvegi við gatnamót Botnabrautar á Eskifirði. Um 10 mínútum síðar var lögregla komin á vettvang. Samkvæmt athugun lögreglu á vettvangi hafði A verið ekið austur Strandveg upp á gangstétt og þar utan í vegvísa og fór m.a. yfir einn þeirra áður en hún hafnaði á ljósastaur. Mæld vegalengd frá Kirkjustíg og að þeim stað þar sem A stöðvaðist voru 62 m. Frá Kirkjustíg að vegvísunum sem A var fyrst ekið á voru um 50 m. M var ekki á vettvangi er lögregla kom á staðinn. Kl. 3.35 var M handtekinn á heimili sínu í þágu rannsóknar málsins.

Í sakamáli sem höfðað var á hendur M vegna meints aksturs undir áhrifum áfengis bar M fyrir dómi að hann hafi fyrr um kvöldið drukkið tvo til þrjá 33 cl. bjóra á veitingastað, en um kl. 1.30 hafi hann farið í samkvæmi í heimahúsi. Þar hafi hann ákveðið að hætta áfengisneyslu og aka heim. Síðar um nóttina hafi hann lagt af stað akandi ásamt þáverandi unnustu sinni, B, áleiðis heim til sín. Hann hafi gefið A í botn í beygju þegar þau voru nýlögð af stað og fundist sem bensínjöfin hafi festst inni þótt hann sleppti henni. Hafi hann misst stjórn á A sem hafi hafnað á ljósastaur. B hafi farið aftur í samkvæmið til vina sinna. Hann sjálfur hafi hins vegar hlaupið heim til þeirra þar sem hann hafi drukkið töluvert magn af óblönduðu viskí. Hann kvaðst hafa verið heima hjá sér í „einhvern klukkutíma“ áður en lögregla kom á heimili hans.

B bar fyrir dómi að Hún hafi ásamt M farið á veitingastað og þaðan í gleðskap í heimahúsi. Þau hafi bæði drukkið á veitingastaðnum en hún muni ekki hvað M hafi drukkið. Hún hafi verið „hálfdaud“ í aftursæti A þegar M ók af stað. Hún hafi verið M afar reið og hlaupið til baka í gleðskapinn. Hún hafi verið búin að banna M að aka, enda hafi hann drukkið áfengi fyrr um kvöldið. Er hún hafi komið heim til sín hafi flaska af viskí, sem geymd hafi verið í skáp í stofunni, ekki verið á sínum stað heldur ofan á skápnunum. M hafi tjáð henni síðar að hann hafi drukkið úr flöskunni eftir að akstrinum lauk.

Fyrir dómi bar vitnið C að það hafi hitt M í fyrrgreindu samkvæmi. Vín hafi verið á flestum gestanna. Því hafi virst ákærði hafa verið drukkin og hann hafi verið að drekka „allavega bjór“. Vitnið og M hafi drukkið bjór úr sama drykkjaríláti og hafi það séð M bæði halda á bjór og taka sopa þótt það hafi ekki fylgst með hve mikið hann drakk. Um einni og hálfri klukkustund eftir að vitnið kom í samkvæmið kvaðst það hafa verið utandyra að reykja ásamt M og B er þau lögðu af stað á A. Það hafi beðið M um að aka ekki bifreiðinni, en M hafi fyrst bakkað A og síðan tekið „handbremsubeygju“ út á aðalgötuna þar sem aksturinn hafi endað nánast strax með árekstri við vegskilti.

Vitnið D kvaðst hafa haldið samkvæmi fyrir 9-10 gesti, þ. á m. M og B. Vitnið kvaðst ekki muna hvort það hafi gefið M bjór í samkvæminu og ekki muna hvað aðrir, þ. á m. M, hafi verið að drekka í samkvæminu. Vitnið fullyrti að það hafi séð M drekka áfengi en gat ekki gefið nánari lýsingu. Vitnið kvaðst hafa verið „miðlungsölvað“ og muna í grófum dráttum eftir kvöldinu. B hafi verið svipað mikið ölvuð, en M hafi virkað meira ölvaður.

Tvö þvagsýni voru tekin hjá M, hið fyrra kl. 3.44 og hið síðara kl. 4.31 eða 4.38. Áfengismagn í fyrra sýninu mældist 2,02‰ og 1,65‰ í því síðara. Blóð var einnig tekið tvisvar úr M, kl. 4.28 og 5.04. Áfengismagn í fyrra sýninu mældist 1,35‰ og 1,24‰ í hinu síðara. Samkvæmt matsgerð Rannsóknarstofu Háskóla Íslands í lyfja- og eiturefnafræði er komist að þeirri niðurstöðu að etanólstyrkur í blóði M hafi verið 1,6‰ til 1,7‰ milli kl. 2.45 og 3.10 umrædda nótt.

A var kaskótryggð hjá X og hefur M krafist bóta úr kaskótryggingunni við vegna þess tjóns sem varð á A. X hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

M kvaðst hafa drukkið tvo til þrjá 30 cl bjóra á veitingastað áður en hann hélt í samkvæmi í heimahúsi, en þar kvaðst M hafa hætt áfengisdrykkju. M hélt af stað akandi úr samkvæminu ásamt þáverandi unnustu sinni á A áleiðis heim til sín. Skömmu eftir að akstur hófst missti hann stjórn á A með þeim afleiðingum að hún rakst á ljósastaur. Hann hvarf af vettvangi án þess að gera lögreglu viðvart, en er lögregla kvaddi dyra á heimili hans nokkru síðar eða um kl. 3.30 um nóttina kvaðst M hafa drukkið óblandað viskú af flösku heima hjá sér eftir að akstri lauk. Af framburðum vitna, eins og að framan greinir, og niðurstöðu matsgerðar Rannsóknarstofu Háskóla Íslands í lyfja- og eiturefnafræði verður á hinn bóginn að telja nægilega sannað að M hafi neytt áfengis fram undir það að hann hélt af stað akandi úr samkvæminu og áfengismagn í blóði hans hafi þá verið í þeim mæli sem greinir í niðurstöðu matsgerðarinnar. Hann var því ófær til að aka A, sbr. 3. mgr. 45. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 með síðari breytingum og olli þar með tjóninu með háttsemi sem verður virt honum til stórkostlegs gáleysis. Með vísan til gr. 3.2 í skilmálum vátryggingarinnar, sbr. 2. mgr. 27. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga, hefur M fyrirgert rétti sínum til bóta úr vátryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr kaskótryggingu A hjá X.

Reykjavík, 15. apríl 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.